

संस्कृत
१.१.२२

संज्ञा-

शिवानंद कुरी (व्यापीक)

६९८। स्तो. १९८

(1)

शिल्प

१

(2)

श्रीगणेशायनमः॥समस्तसुमनस्ताममस्तकन्यस्तपादुकं॥अस्तुनःस्वस्तिदं
 स्तुहस्तिवल्कसमाकृति ॥१॥द्वहान्वयमुखेनैवव्यक्तं व्याख्यायतेषुना॥शिवानंदल
 हर्येषासुखेनार्थःप्रतीयते॥२॥प्रारिषितस्यग्रंयस्यनिर्विघ्नपरिसमाप्त्यर्थंकृतमिष्टदेवता
 प्रणामात्मकंमंगलंकविग्रंथतोनिबध्नाति कलाभ्यामिति।कलाभ्यांकलास्वरूपाभ्यां
 चूडालंकृतशशिकलाभ्यां।चूडयाशिखायांअलंकृतापरिष्कृताशशिकलाचंद्रकलाय
 कलाभ्यांचूडालंकृतशशिकलाभ्यांनिजतपःफलाभ्यांभक्तेषुप्रक
 टितफलाभ्यांभवतुमेशिवाभ्यामस्तोकत्रिभुवनशिवाभ्यांहृदि
 पुनर्भवाभ्यामानंदस्फुरदनुभवाभ्यांनतिरियम् १ ॥ ३ ॥

योरस्ताभ्यां निजतपःफलाभ्यां निजस्यस्वकीयस्यतपसः फलाभ्यांफलभूताभ्यांभक्तेषु भ
 क्तिमस्तुविषयेषु प्रकटितफलाभ्यांप्रकटितानिप्रकाशितानिफलानिधर्मार्थकाममोक्षरूपा
 णियाभ्यांतौतथोक्तौताभ्यांभवाभ्यांभवत्याभ्यांप्रपंचइतिभुवौसुरूपौवाताभ्यांआनंदस्फुरद
 नुभवाभ्यांआनंदस्फुरनप्रकाशम बोधयोर्वाताभ्यां अस्तोकत्रिभुवनशिवाभ्यां त्र
 याणांभवत्यांसमाहारस्त्रिभुवनं णानिभ्रेयांसिअस्तोकां त्रिभुवनः

(2A)

शिवानियाभ्यां तौ तयोक्तौ ताभ्यां शिवश्च शिवो ताभ्यामितीतादर्थ्ये चतुर्थी पुनः शब्दत
इयं नतिः प्रणामः मेममद्दिद्दये भवतु अस्य भूस्तत्तायामिति धातोर्लोट् अस्मिन् ग्रंथे प्रायशः
शिवरिणी वृत्तानि १॥ गलंतीति हे शंभो त्वच्चरितसरितः तव चरितं त्वच्चरितं तदेव सरित नदी
तस्याः सकाशात् गलंती स्रवंती किल्बिषं कलुषमेव रजः पांसुः तं दलंती परिहरंती धियो

गलंती शंभो त्वच्चरितसरितः किल्बिषं रजो दलंती धीकुल्या सरणि
पुपतंती विजयतां दिशंती संसारभ्रमणपरितापोपशमनं वलं
तीमच्चेतो हृद्भुवि शिवानंदलहरी २ ॥ ७ ॥ ७ ॥

बुद्धएव कुल्याः कृत्रिमसरितः तासां सराणि पुपतन्ती ब्रजन्ती संसारभ्रमणं भ्रांतिरेव भ्रम
णं संचारस्तेन यः परितापस्तस्य उपशमनं शांतिं दिशंती ददंती ममचेतः अंतःकर
णं तदेव हृद्भूः हृदाधारदेशः तस्यां वसंती वर्तमानो शिवानंदस्य लहरी प्रवाह रू
पाकृति विजयतां सर्वोत्कर्षेण वर्ततां जीजयेद् इति धातोर्लोट् विपराभ्यां जेरित्यात्मनेपद

शिःलः

२

(३)

त्रयीति त्रय्यावेदत्रयेणवेद्यं ज्ञेयं सैषामृक्तामयजुषी इति वेदास्त्रयस्त्रयोत्यमरः हृद्यं हृद-
यं गमं त्रिपुरं असुरपुरं त्रयं स्थूलसूक्ष्मकारणारब्धशरीरत्रयं वाहरतीति त्रिपुरः तं आद्यं पुरा-
णपुरुषं त्रीणि नयनानि नेत्राण्यस्य त्रिनयनः तं जटाभारेण उदारं महांतं उदारो दातृ-
महतोरित्यमरः चलनदुर्गः सर्पहारः कंठाभरणं यस्य सः चलदुर्गहारः तं धरतीति धरः

त्रयीवेद्यं हृद्यं त्रिपुरहरमाद्यं त्रिनयनं जटाभारोदारं च
लदुर्गहारं मृगधरं महादेवं देवं मयि सदयभावं पशु-
पतिं चिदालंबं सांबं शिवमतिविडंबं हृदि भजे ३ ॥

मृगस्य धरः मृगधरस्तं महानुत्कृष्टो देवस्तं दिव्यति प्रकाशते इति देवः तं मयि विषये सद-
यः दयासहितः भावः आश्रयो यस्य सः दयभावः तं पशुबो ब्रह्मादयस्तेषां पतिः पशुपतिः तं
चितो ज्ञानस्य आलंबः आस्पदं चिदालंबः पार्वत्या सहितः सांबः तं अतिक्रान्तो विडंबः अनु-
कारिवस्तु अतिविडंबः अनुपम इत्यर्थः तं शिवं महेशं हृदि मनसि भजे भजसे वा यामिति धा-

॥ नोर्लट् ३ ॥

(3A)

सहस्रेति शिवजगत्तिलोके शुद्रानिनिकृष्टानि फलानि धर्मार्थकामरूपाणि ददति दिशं
ति शुद्रफलदाः सहस्रं सहस्रसंख्याकाः विंशत्याद्याः सदैकत्वे सर्वाः संख्येयसंख्ययो
रित्यमरः विबुधाः देवाः वर्त्तते विर्द्यते ऋतुवर्त्तने इति धातोर्लट् तदनुसरणं तेषां देवा
नां अनुसरणं अनुवर्त्तनं तत्कृतफलं तैः देवैः कृतं वितीर्णं फलं प्रयोजनं वा ऋद्

सहस्रं वर्त्तते जगति विबुधाः शुद्रफलदा नमन्ये स्वप्ने वा तदनुस
रणं तत्कृतफलं हरिब्रह्मादीनामपि निकटभाजामसुलभं चिरं
याचेशं भो शिव तव पादांभोजभजनम् ४ ॥ ७ ॥ ७ ॥

मिति शेषः स्वप्ने स्वप्नेपिनमन्ये मनःप्रदबोधने इति धातोर्लट् शंभो निकटभा
जां हरिब्रह्मादीनां हरिश्च ब्रह्मा च हरिब्रह्माणौ तौ देवौ आदिर्येषां तेषामपि
असुलभं अप्राप्यं तव पादांभोजयोः पादारविन्दयोर्भजनं सेवां चिरं बहुकालं अ
हमिति शेषः याचे याच याच्चायमिति धातोर्लट् ४ ॥ ७ ॥ ७ ॥

(५)

शिल.

३

श्रुताविति श्रुतौवेदे धर्मशास्त्रे तर्के व्याकरणादौ वैद्ये भैषज्येशकुन कवितागान
भणितौ शकुनस्य प्रश्नशास्त्रस्य कवितागानस्य भणितौ वचने पुराणे मंत्रे च मं
त्रशास्त्रे स्तुतिस्तोत्रं नटनं नाट्यं हास्यं परिहासस्तेषु वा अहमचतुरः असमर्थः रा
ज्ञानपाणांमयि प्रीतिः कथं भवति अहं अहं कः कियानित्यर्थः पशुपते प्रथित प्रसि

श्रुतौ शास्त्रे वैद्येशकुन कवितागान भणितौ पुराणे मंत्रे वा स्तु
तिनटनहस्येष्वचतुरः कथं राज्ञां प्रीतिर्भवति मयिको हं पशु
पते पशुमां सर्वज्ञ प्रथित रूपया पालय विभो ५ ॥ ७ ॥

इदं सर्वज्ञ हे विभो त्वं पशुम् पशुप्रायम् मां रूपया ह्यया पालय रक्ष पाल
रक्षण इति धातोर्लट् पशु पतेः पशु पालन मुचितमिति भावः ५ ॥ ५

७

७

७

७

७

७

३

(4A)

घटइति सुधीः हेसुमते घटोवा मृत्सिंडोवा अणुरपि च परमाणुरपि वा धूमो
वा अग्निर्वा अचलः पर्वतोवा पटोवा तंतुर्वा घोरशमनं घोरभयं कृतशमनोय
मः तं परिहरति निवारयति किं हृन् ह्रणइति धातोर्लट् उक्तपदार्थेषु कोपि
यमबाधापरिहारक्षमो न भवतीति भावः तर्कवचसा तर्कवाक्यैः कंठसोभं कं

घटोवामृत्सिंडोप्यणुरपि च धूमो अग्निरचलः पटोवा तंतुर्वा प
रिहरति किं घोरशमनं तथा कंठसोभं वहसि तरसा तर्कव
चसा पदांभोजेशंभोर्भजपरमसौख्यं ब्रजसुधीः ६ ॥ ६ ॥

ठशोषं तथा व्यर्थं वहसि प्राप्तेषु वहप्रापणइति धातोर्लट् तरसा शीघ्रेण शंभोः
परमेश्वरस्य पादांभोजं पादारविंदं भजश्रयस्व भजसेवायां धातोर्लट् परमसौख्यं
उल्लुष्टसौख्यं मोक्षरूपं ब्रजप्राप्नुहि ब्रजगताविति धातोर्लट् परं शिवपादारवि
न्दपरिचरणमेकपरमसुख कारणमिति भावः ६ ॥ ७ ॥ ७ ॥

शि.स.

४

(5)

मनइति परमसर्वोत्कृष्टशिवते पादाङ्गेचरणकमले ममेति शेषः मनः हृदयं नि
वसति वसनिवासइति धातोर्लट् वचः वरकस्तोत्रभणितौ स्तुतिवर्णने निवस
तिकरः हस्तश्च पूजायां अर्चायां वसति श्रुतिः श्रोत्रमपि कथाकर्णनं चरित्रश्च
वर्णमेव विधिर्वापारः तस्मिन्निवसति तव ध्याने चिंतने बुद्धिरंतः करणा च

मनस्ते पादाङ्गे निवसति वचस्तोत्रभणितौ चरश्चाभ्यर्चा
यां श्रुतिरपि कथाकर्णनविधौ तव ध्याने बुद्धिर्नयनयुगलं
मूर्त्तिविभवे परग्रंथान् कैर्वा परमशिवज्ञाने बहुमतान् ७ ॥

स्थाविशेषः निवसति मूर्त्ते विग्रहस्य विभवे वैभवे नयनं युगलं नेत्रद्व
यं निवसति कैर्वा करणेः परेषामशैवानां मतान् संमतान् परग्रंथान् रा
मानुजादि ग्रंथान् अहं जाने नजाने ज्ञा अवबोधने इति धातोर्ल
ट् ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

४

(5A)
यथेति हेपशुपतेयथायेनप्रकारेणशुक्तौ शुक्तिकायांरजतमितिबुद्धिर्भवति यथा
काचाश्रमनिकाचोपलेमणिः रत्नमिति बुद्धिर्ज्ञानंभवति यथा पैष्टे पैष्ट संबंधिनि
जलेक्षीरमितिबुद्धिर्भवति यथा मृगतृष्णासु मरु मरीचिषु मृगतृष्णामरीचिके

॥यथाबुद्धिःशुक्तौरजतमिकाचाश्रमनिमणिर्जलेपैष्टेक्षी
रंभवतिमृगतृष्णासुसलिलं तथादेवभ्रात्याभजतिभजद
न्यंजडजनो महादेवंतंत्वांमनसिचनमत्वापशुपते ८ ॥

त्यमरःसलिलंजलमिति बुद्धिर्भवति यथा जडजनः अज्ञानीजनः ॥ त्वां तं प्र
सिद्धम् महादेवं देवता सार्वभौमम् मनसि च हृदयेपि नमत्वा अनत्वा भ
वदन्त्यं देव भ्रात्या देव बुध्या भजति ॥ स्तोत्रे त्वद्भक्त्वा येच धन्या इति
भावः ८ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥

(6A)

नरत्वेति ननु पशुपति इह जगति नरत्वं मनुष्यत्वं देवत्वं देवतात्वं वनमगलं मशक
त्वं पशुत्वं कीटत्वं विहगादिना नापक्षित्वादि रूपज्जननं जन्मभवनं नः हृदयं मवः
सदा निरंतरं त्वत्पादाब्जस्मरण परमानंद लहरी तव पादाब्जस्य चरणारविंदस्य
स्मरणेन ध्यानेन च परम उत्कृष्टज्ञानानंदस्तस्य लहरी प्रवाहे विहारे क्रीडने आसक्तं भवति

नरत्वं देवत्वं ननु वनमगलं मशकतापशुत्वं कीटत्वं भवति विहगत्वा
दिज्जननं सदा त्वत्पादाब्जस्मरण परमानंद लहरी विहारासक्तं चेद्भ्र
यमिह किंतेन वपुषा १० वटुर्वागे हो वायतिरपि जटी वा तदितरो न
रो वायः कश्चिद्भवतु भव किंतेन भवति यदीयं हृत्संयदि भवदधी
नंपशुपते तदीयस्त्वं शंभो भवसि भवभारं च वहसे ११ ॥ ७ ॥

च तेन वपुषा नरदेवपशुकीटादिशरीरेण किंलूज्जनहीनं देवताशरीरमपि व्यर्थं इति
भावः १० वटुरिति हे भवपरमेश्वर वटुर्ब्रह्मचारी वा गृही गृहस्थो वायतिः सन्यास्यपि वा ज
यीवान्प्रस्थो वा तेभ्यः इतरः तदितरः ब्रह्मादिव्यतिरिक्तः यः कश्चिन्नरो वा भवतु तेन ब्रह्मचर्या

शिलः

६

(२)

दिनाकिं भवति न किमपीत्यर्थः पशुपते शंभोयदीयं यत्सुरुषसंबंधदृश्यं हृदयकम-
लं भवदधीनं यदित्यदृशं चेत् त्वंतदीयः तदधीनः भवसि तस्य भवसारं संसारसारं व-
हसे दधासि वहप्रापण इति धातोर्लट् ११ गुहायामिति शंभोगुहायांगहूरे वा देवखातवि-
लेगुहागहूरमित्यमरः गेहे गृहे वा बहिरपि बहिः प्रदेशे वा वने अरण्ये वा अद्रिशिखरे पर्वतशृंगे
वा जले उदके मध्ये वा वन्हौ अग्निमध्ये वा जन इति शेषः वसतु वर्त्ततां वसतेः निवासस्य फलं प्र-

गुहायांगेहे वा बहिरपि वने वा अद्रिशिखरे जले वा वन्हौ वा वसतु वसतेः
किं वदफलं ॥ यदीयं सच्चान्तःकरणमपि शंभो तव पदे स्थितं चेद्योगो
सौ सच परमयोगी सच सुखी १२ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥

योजनं किं तत्वं वद ब्रूहि वद व्यक्तायां वाचीति धातोर्लट् यदीयं यत्संबंधि स्वस्त्वं निर्मलमंतः
करणं अंतरंगमपि तव पादे चरणे स्थिरं आसक्तं चेत् असौ त्वच्चरणसद्विरेव योगः अष्टां
गयोगः सत्सुरुषः परमयोगी योगीश्वरी भवति सः पुरुषः सुखी च सुखाति शय-
वानपि भवति ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥

(A)
अपारेति हेपश्रुपते निजभजनस्यसेवायाः दूरेदूरभूते अनंतसंसारे संसृत्तौ व्यर्थं वृथा
भ्रमंतं भ्रमणं कुर्वाणं मां कृपया अत्यंत कृपया पातुरक्षितुं उचितं युक्तं औचित्यमेव व
दृष्टोमि मह्यत्वाद्दिना त्रयाणां जगतां समाहारस्त्रिजगत् तस्मिन् मह्यः मह्यति
रिक्तः दीनः कृपणः तव कः अस्ति कृपणानां दीनानां रक्षासुपालनेषु समर्थत्वदन्यः भवत्य
अपारेसंसारे निजभजनदूरे जडतया भ्रमंतं मां व्यर्थं परमकृपया पातु मुचि
तं मह्यः को दीनः स्तव कृपण रक्षासु निपुण स्वदन्यः को वामि त्रिजग
तिशरण्यः पश्रुपते १३ प्रभो त्वं दीनानां खलु परमबंधुः पश्रुपते प्रमु
ख्यो हं तेषामपि किमु तबंधुत्वमनयोः त्वयैव संतव्याः शिवमदपरा
धाश्च सकलाः प्रयत्नात्कर्तव्यं महानमियं बंधुसराणिः १४ ॥ ० ॥

तिरिक्तः शरणेरक्षणे साधुः शरण्याय मेव दयोस्ति अहमेव दीनः त्वमेव रक्षकः अतो म
द्रक्षणं तव युक्तं अनन्यगतिकत्वादिति भावः १३ प्रभाविति प्रभो पश्रुपते त्वं दीनानां
कृपणानां परमश्रेष्ठः बंधुः सखा भवसि अहं तेषां दीनानामपि मध्ये प्रमुख्यः श्रेष्ठः भ
वामि खलु अनयो रावयोः बंधुत्वं किमु तकिं वक्तव्यमित्यर्थः शिवसकलाः सर्वे मम

शि.नं.ल.

७

(8)

अपराधाः त्वया संतव्याः सोढव्या एव प्रयत्नात् मद्वनेन मद्रूपं त्वया कर्तव्यमेव इयं अपराधसहनादिबंधुसरणिः बंधुरिति भवति १४ उपेक्षेति भवं संसारं हरतीति भव संसारं हरः भवेति हर इति च व्यस्तसंबोधनं वा पशुपते उपेक्षा औदासीनं नोचेत् न भवति यदि मवतस्तव ध्यानमुखांपराङ्मुखांदुराशायादुरभिलाषेण भूयिष्ठां प्रबलां विधेः ब्रह्मसंबंधिनीलिपिः अक्षरन्यासः तां किं कस्मात् न हरसि अशक्त इति अशक्तो यदि असमर्थश्चे

उपेक्षानो चेत् किं न हरसि भव ध्यानविमुखां दुराशाभूयिष्ठां विधि
लिपिमशक्तो यदि भवान् शिरस्तद्वैधात्रं भव हर सुवृत्तं पशुपते
कथं वा निर्यत्नात् करमुखमुखेनैव लुलितम् १५ ॥ ७ ॥

तसुवृत्तसम्पत्तुर्लंबवैधात्रं ब्रह्मसंबंधितत्प्रसिद्धं ब्रह्मशिरःनिर्यत्नात् अनायासात्
त्वया करमुखमुखेन करस्य हस्तस्य नखमुखेनैव नखाग्रमात्रेण कथं वा लुलितं
छिन्नं ब्रह्म शिरच्छेदनसमर्थस्य तल्लिपि हरणे सामर्थ्यं किं वक्तव्यमिति भावः

१५ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

७

(8A)

विरंचीति हे भव विरंचिर्विधिः यस्य दीर्घमायुः आयुष्यं स दीर्घायुः भवतु भवतात्वया
तद्हरशिरश्चतुष्कं तस्य ब्रह्मणः वराणां श्रेष्ठानां शिरसां चतुष्टयं संरक्ष्यं रक्षणीयं
सः विधिः दैन्यं कार्पण्यं लिखितवान् लेखनं कृतवान् खलु तथापि मे ममको वि
चारः न कापि चिंतेत्यर्थः शिवः अखिलदीनानवपरः अखिलदीनानां सर्वक

विरंचीर्दीर्घायुर्भवति भवता तद्हरशिरश्चतुष्कं संरक्ष्यं स खलु भ
वदैन्यं लिखितवान् विचारः को वामे विशदकृपया पातु शिव
ते कटाक्षव्यापारः स्वयं मखिलदीनानवपरः १६ ॥ ७ ॥

पणानां अवनं रक्षणमेव परं प्रधानं यस्य सः तथोक्तः ते तव कटाक्षव्यापा
रः नेत्रांत विलोकनं स्वयं विशुद्धया अकृत्रिमयेत्यर्थः कृपया दयया मां
पातु रक्षत्विति पारक्षण इति धातोर्लट् पुरहरकरुणा पातस्य न चतुर्मु
खरार्यं लिखितवश्यं भावशंकापीति भावः १६ ॥ ७ ॥ ७ ॥

फलादिति हेविभो स्वामिन् देवपुण्यानां सुकृतानां फलात् परिपाकाद्वा करु
णया त्वयि कृपया त्वयि मम प्रसन्ने प्रसादवति सत्यपि भवद्मलपादाम्बु
जयुगलं युगं तदा पश्येयं विलोकयेयं दृशिप्रेक्षिण इति धातोः संभावना

(१)

फलाद्वापुण्यानां मम करुणया वा त्वयि विभो प्रसन्नेपि स्वामिन्
भवद्मलपादाब्जयुगलं तदा पश्येयं मां स्थगयति पुनः संभ्र
मजुषां निलिंपानां श्रेणीनिजकनकमणिक्वमुकुटैः १७ ॥

यां लिङ् पुनः मुहुः संभ्रमं त्वरां जुषंते प्राप्नुवन्तीति संभ्रमजुषः तेषां निलिं
पानां सुराणां श्रेणीः सुमुकुटैः सुवर्ण रत्नमय किरीटैः मां कदा स्थगयति
आच्छादयति स्थग आच्छादन इति धातोर्लट् १७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

त्वमिति शिवत्वं एकः एक एव लोकानां जनानां परमं उत्कृष्टं फलं ददातीति परम
फलदः तन्मूलां त्वमेव मूलं निदानं यस्यास्तां दिव्यपदवीं उत्कृष्टपदवीं उत्कृष्टसंप
दं वहंतः प्राप्ता अपि हरिर्विष्णुमुखं प्रधानं येषां ते तथा पुनः मुहुः मुहुः त्वां भजंते
सेवंते उत्कृष्टफलप्राप्तावपि तेषामाशान् विवृतेति भावः तव दासिष्यं चोदा

(9A)

त्वमेको लोकानां परमं फलदो दिव्यपदवीं वहंतस्त्वन्मूलां पु
नरपि भजंते हरिमुखाः कियद्दासिष्यं शिवतव मदाशा
च कियती कदा वामद्रक्षां वहसि करुणा पूरितदृशा १८

र्थं कियद्दुःखपरिमितमेवेत्यर्थः दक्षिणः सरलोदार इत्यमरः मम आशा मदाशा
मदभिलाषश्च कियानतिस्वल्प इत्यर्थः ॥ करुणा पूरितया कृपा पूर्णया दृशा
दृष्ट्या त्वं मद्रक्षां मत्परिपालनं कदा वा वहसी करोषीत्यर्थः १८ ॥ ७ ॥

सदेति असावितिशेषः असौ हृदयकपिः सदा निरंतरं मोहाद्वैचित्यमेव अ
टविः अरण्यंतस्यां महाटव्यांचरति संचरति चरगतिरक्षणयोरिति धातोर्ले
ट् आशात्स्वाताएव शाखाः तासु आशासु अटति संचरति अटगताविति धा

(10A)
सदामोहाटव्यांचरति युवतीनाकुचगिरौ नटत्याशा
शाखांस्वटति चरति स्वैरभितः कपालिन् भिक्षोमेहृदय
कपिमत्यंतचपलं दृढं भक्त्या बध्वा शिवभवदधीनं
कुरुविभो २० ॥ ३ ॥ ३ ॥ ३ ॥

तोर्लेट् अभितः सर्वैतः स्वैरस्वच्छंदं यथा भवति तथा चरति कपालिन् कपालधा
रिन् भिक्षो शिवहेविभो अत्यंतचपलं मेमम हृदयमेव कपिः तं त्वं भक्त्या दृढं
बध्वा भवदधीनं त्वदृशं कुरु इकिन् करण इति धातोर्लेट् २० ॥ ३ ॥ ३ ॥

श्री. नं. ल.

१०

(11)

धृतिरिति गुणैः प्रथमैः सेवितः विभोस्मरारे मन्मथरिपो स्वामिन् धृतिः धैर्यमेव स्तंभः
स्थूणास एवाधारो अवलंबो यस्यास्तां धृतिस्तंभा धारां दृढैः गुणैः शमदमादिभिः
रज्जुभिश्च निबद्धां सगगनां अंतराकाशवतीं विचित्रां नानावर्णां आश्चर्यकारिणीं
च पद्माह्यां पद्मेन पुंडरीकेण आह्यां अन्यत्र पद्मया लक्ष्या आह्यां समृद्धां च

धृतिस्तंभा धारां दृढगुणनिबद्धां सगगनां विचित्रां पद्माह्यां प्रतिः
दिवससन्मार्गघटिताम् स्मरारे मच्चेतः स्फुटपटकुटीं प्राप्य वि
शदां जयस्वामिन् शक्त्या सह शिवगणैः सेवितविभो २१ ॥ ॥

यथापद्यैः कमलाकाररचना विशेषैः आह्यां प्रतिदिवसां दिने दिने सन्मार्गे
ण सदाचारेण घटितां युक्तां अन्यत्र सन्मार्गे सुवर्त्मनि घटितां निर्मितां विश
दां स्वच्छा मच्चेतः स्फुटपटकुटीं मच्चेतः मन एव स्फुटाच्यक्ता पटकुटीं वस्त्र
विश्रमतां शक्त्या शिवया सह त्वं प्राप्य जयसर्वोत्कर्षेण वर्त्तस्व जिजय इति धातोर्लट् २१

१०

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com